

РЕШЕНИЕ

№ 1757

гр. София, 14.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11464** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] чрез управителя Д. И. срещу заповед № РД – 18 – 177 /27.06.2012г на директор на Дирекция „Общински строителен контрол“. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания административен акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят не оспорва факта на поставяне на процесния павилион в посочения в заповедта терен, както и описанието на павилиона. Оспорва заключението на органа, че същият павилион е поставен без съответното разрешение, без подписан договор за наем. В тази насока твърди, че разполага с разрешение за монтаж 002/18.02.2003г, издадено от СО район П. на основание чл. 56 ал.2 от ЗУТ; с разрешение за ползване № 379 – ПК – 584/16.05.2002г; договор за наем.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Г.. Същият твърди, че по делото са представени писмени доказателства, които опровергават констатациите в оспорвания акт. Прави искане за отмяна на обжалвания административен акт и присъждане на разноските по делото.

Ответникът по жалбата, директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ при Столична община чрез юрк. С. оспорва жалбата. Твърди, че жалбоподателят е санкциониран, тъй като не е представил необходимите документи към момента на проверката, касаещи процесния павилион, а именно: одобрена схема на главния архитект и разрешение за поставяне.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в

производството по делото и не изпраща представител.

АССГ, при извършена служебна проверка за допустимост на жалбата, приема същата за допустима, като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед № РД – 18 – 177/27.06.2012г на директор на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО. Със същата, на основание чл.57а, ал.1, т.1, предл. 1 и т.2, ал.6 и ал.7 от ЗУТ и правомощията по ЗУТ, предоставени със Заповед № РД-09 – 178/19.03.2012г на кмета на СО, директор на Д”О.” при СО нарежда Д. И. И., в качеството ѝ на управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „П.”, [населено място] 1191, [улица], като собственик на преместваем обект по смисъла на чл.56, ал.1 от ЗУТ, а именно : „Павилион за продажба на хранителни стоки пред съществуващ магазин-минимаркет”, находящ се в [населено място], Район „П.”-СО, в.з. „Кокалянски ханчета”, терен пред УПИ III-425, кв.4, в обхвата на [улица] между о.т.4 и о.т.9, с адм.адрес: [населено място], [улица], върху терен публична общинска собственост, да премахне незаконосъобразно поставения обект. Съгласно разпоредбата на чл. 215 от ЗУТ, този индивидуален административен акт подлежи на обжалване пред АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. По делото не са ангажирани доказателства за връчване на заповедта. В тази насока съдът приема, че жалбата е подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, на която е разпоредено да премахне поставеното преместваемо съоръжение - павилион.

Въз основа на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, АССГ в настоящия състав приема за установена следната обстановка от фактическа и правна страна:

Видно от справка на л. 41/31 по приложеното адм.д. № 10163/2012г, [фирма] е регистрирано юридическо лице, управлявано и представлявано от Д. И. И..

На л. 15 от настоящото дело е представен като доказателство Договор № 07-06/10.12.2002г между Столична община – район П. , представлявано от кмета и [фирма], по силата на който наемодателят предоставя под наем терен от 30 кв.м., находящ се в [населено място], УПИ III – 425 ,кв.4, в.з. Кокалянски ханчета, за монтаж на навес към магазин за хранителни стоки – минимаркет. Договорът за наем е със срок за три години, считано от 10.12.2002г.

По делото са представени и приети като доказателства, неоспорени от страните, писмен анекс и споразумение, подписани от кмета на район П., като видно от анекса с дата 26.03.2003г, с него се прави изменение на подписания договор от 2002г, като се сочи, че вместо „навес” в договора от 2002г следва да се чете „павилион”, който ще се монтира за упражняване на търговска дейност. Настоящият съдебен състав осъществява контрол върху административното производство и няма правомощия да коментира доколко с такъв анекс със задна дата може да се променя съдържанието на договор за наем на общинска земя; същият анекс обаче е факт, приложен като доказателство по делото и неоспорен от ответника. Видно от споразумение на л. 22 по делото, кметът на район П. и [фирма] са се споразумели вторият да постави преместваемо съоръжение – павилион на общински терен от 30 кв.м. , находящ се в с . Кокаляне, УПИ III – 425, кв.4 срещу обезщетение от 135лв, считано от 01.07.2008г със срок до влизане в сила на Наредбата за преместваемите обекти, но не повече от 6 месеца, считано от 01.07.2008г. Изрично в споразумението е

изписано, че в случай, че до 31.12.2008г не се проведе конкурс и не е налице действаща наредба на СОС, регламентираща дейността по поставяне на преместваеми съоръжения, район „П.“ ще предприеме действия по отстраняване на конкретното преместваемо съоръжение. Към споразумението е представено разрешение за ползване № 379 – ПК – 584/16.05.2002г на магазин – строеж, съгласно разрешение за строеж № 023/02.10.2000г на главен архитект на район П.. Според съда представеното разрешение за ползване на л. 23 по делото не касае процесното преместваемо съоръжение – павилион. Приложеното на л. 24 по делото разрешение – виза за проектиране - за монтаж на навес, също е неотносимо към настоящото производство, доколкото предмет на премахване е павилион, а не навес.

По отношение на представени фактури за плащане на наем – л. 25 и следв. по делото, съдът констатира, че в тях е изписано като основание за плащане: - плащане по „договор 07-06“, като касаят плащания за 2009/2010г/2011г.

Ответникът по делото е представил административна преписка, от която е видно, че длъжностни лица от отдел „КС“-Район „П.“ - СО са извършили проверка на място и по документи на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, а именно: „Павилион за продажба на хранителни стоки пред съществуващ магазин-минимаркет“, находящ се в [населено място], Район „П.“-СО, в.з. „Кокалянски ханчета“, терен пред УПИ III-425, кв.4, в обхвата на [улица]между о.т.4 и о.т.9, с адм.адрес: [населено място], [улица], върху терен публична общинска собственост /съгласно чл.3, и чл.56, ал.2 от ЗОБС/. Страните по делото не спорят вида и характера на обекта, както и поставянето му в посочения терен. Същият представлява „Павилион за продажба на хранителни стоки пред съществуващ магазин-минимаркет“ – същият има характер на преместваем обект по смисъла на чл.56, ал.1 от ЗУТ и е с приблизителни размери в план ~ 5,50м./~4,00м., като е поставен пред съществуващ магазин. Изпълнен е от метална носеща конструкция от затворени квадратни и правоъгълни метални профили - колони, греди и ферми. Двете фасадни стени към страничната улица и югоизточната страна, са затворени с алуминиеви ламели, а откъм [улица]е оформена витрина с вход към магазина. П. се явява разширение на съществуващ магазин, като в него е обособена част от търговската зала на обекта. Покривът е едноскатен с покритие от ПДЧ плоскости. Захранен с ел.енергия и вода. Не е трайно свързан с терена. Така удостоверените факти от контролните органи, отразени в съставен констативен протокол и в обжалваната заповед, не се оспорват от страните по делото и се приемат от съда за безспорно установени по делото.

При проверката е констатирано, че съоръжението е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „П.“, [населено място] 1191, [улица], представлявано от управителя Д. И. И.. Този факт също не се оспорва от жалбоподателя. Следва да се обърне внимание обаче, че представените договор за наем и анекс от 2003г, както и споразумение от 2008г, изписани от съда погоре, касаят друго лице търговец – ЕТ, дори и собственост на същото физическо лице Д. И.. Регистрираното от Д. И. Е. е самостоятелно ЮЛ по ТЗ и по делото не са представени доказателства същото като собственик на павилиона да има договор за наем с общината за поставяне на павилиона върху общински терен, който факт също не се спори от страните - фактът касаещ собствеността върху терена/.

За извършената проверка на място е съставен констативен акт № 1/7000 – 215 от

19.03.2012г , като работна група в състав по акта е извършила проверка на място, резултатите от която са обективирани в протокола, приложен по делото.

По отношение на процедурата по провеждане на административното производство по издаване на оспорваната заповед , съдът констатира, че ответникът е поставял писмени съобщения по пар. 4 ал.1 изр. 2 от ДР на ЗУТ, без да е ясно защо е преходил към тази процедура, без да има данни да е изпълнил процедурата по АПК за уведомяване на собственика. Съгласно чл. 57а ал.2 от ЗУТ, констативният акт се връчва на собствениците на обектите по ал. 1, които могат да направят възражения в тридневен срок от връчването му. По делото няма данни констативният акт да е връчен на собственика, но АССГ в настоящия съдебен състав, позовавайки се на практиката на съдилищата в тази насока /Решение № 3395 от 15.03.2010 г. на ВАС по адм. д. № 10277/2009 г., II о., докладчик съдията Д. Р. и др./ и предвид вътрешното си убеждение, приема, че не се касае за съществено процесуално нарушение, доколкото на л. 12 по делото е представено възражение срещу съставения констативен акт, като дружеството е упражнило и правото си на защита по съдебен ред, където безспорно има възможност за защита срещу констатациите в съставения констативен протокол чрез ангажиране на писмени доказателства, с които да се оборят заключенията на органа.

АССГ в настоящия съдебен състав приема за необорени тези констатации, касаещи липсата на надлежни разрешителни за поставяне на процесния павилион и писмен договор за наем относим към периода на проверката:

Видно от текста на обжалваната заповед, с нея се приема, че обектът е разположен в нарушение на чл. 56, ал. 2 и чл. 56, ал.5 от ЗУТ във връзка с чл.57а, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУТ. Според ответника, за разполагането му не е издадено валидно разрешение за поставяне от оправомощения административен орган, съгласно разпоредбата на чл.56, ал.2 във вр. с ал.1 на чл.56 от ЗУТ, нито изрично писмено съгласие от собственика на имота -Район П., или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ, в нарушение на чл. 56, ал.5 от ЗУТ.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Оспорваната заповед е издадена от компетентен орган в кръга на неговата материална и териториална компетентност. Съгласно чл. 57а ал.3 от ЗУТ, кметът на общината издава заповеди за премахване на обекти по чл. 56 ал.1 от ЗУТ , ако са поставени в нарушение на някоя от точките на чл. 57а ал.1 от ЗУТ. Съгласно пар.1 ал.3 от ДР на ЗУТ, кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. По делото е представена и приета като доказателство заповед № РД – 09 – 178/19.03.2012г на кмета на СО, с която на основание пар.1 ал.3 от ДР на ЗУТ предоставя свои функции по ЗУТ на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО, в това число и правомощия да издава заповеди за премахване на обекти по чл. 56 ал.1 от ЗУТ на основание чл. 57а ал.3 от ЗУТ. Според АССГ, касае се за законово предвидена възможност за делегиране на права на кмета на СО на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО, като делегирането е и на основания валиден писмен акт – заповед на кмета на СО. В тази насока АССГ приема, че оспорената заповед като подписана от директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО на основание чл. 57а ал.3 от ЗУТ, е издадена от компетентен орган. Заповедта е в писмена форма,

подписана от органа – издател; изведена през деловодната система на администрацията при органа, поради което съдът приема, че е валиден от външна страна административен акт.

При извършена служебна проверка за издаване на оспорвания акт при спазване на законово регламентираната процедура и при правилно приложение на материалния закон, съдът приема следното:

Доколкото проверката на място е реализирана от правоимащи да я реализират длъжностни лица; за извършването ѝ е съставен констативен акт, съдът приема, че е спазена процедурата по издаване на оспорвания акт – заповед. Съдът погоре посочи, че приема за несъществено допуснатото процесуално нарушение, касаещо начина на уведомяване на собственика, доколкото същият е реализирал правото си на защита чрез възражение и по съдебен ред.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема, че предмет на проверка е преместваем обект по смисъла на чл. 56 ал.1 от ЗУТ.

Предвид наличието на преместваем обект, съдът приема, че правилно са приложени разпоредбите на чл. 56 и чл. 57а от ЗУТ, касаещи именно проверка относно законосъобразното поставяне на преместваеми обекти, в случая - павилион.

При извършена проверка по направените възражения от двете страни, съдът приема, че при отразяване на фактическата обстановка в оспорваната заповед и при изписване на правната квалификация на нарушението, заради което е постановено премахване, не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи и до неправилно приложение на материалния закон:

Като нарушени разпоредби в оспорваната заповед са изписани тези на чл. 56, ал. 2 и чл. 56, ал.5 от ЗУТ във връзка с чл.57а, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУТ.

Съгласно чл. 56 ал.2 от ЗУТ: За обектите по ал. 1 се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, а за държавни и общински имоти - и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. За държавните имоти схемата се одобрява след съгласуване със съответната централна администрация, която стопанисва имота, а в останалите случаи - с областния управител.

Съгласно чл. 56 ал.5 от ЗУТ: В чужди поземлени имоти разрешение за поставяне на обекти по ал. 1 се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ.

Съгласно чл. 57а ал.1 т.1 и т.2 от ЗУТ: Обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 се премахват, когато: т.1. са поставени без разрешение или в противоречие с издаденото разрешение; т. 2. са поставени в чужд имот без правно основание или правното основание за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало.

Според АССГ в настоящия съдебен състав, от събраните по делото доказателства не се установява [фирма], като собственик на процесния павилион към датата на проверката – 19.03.2012г и към датата на издаване на оспорваната заповед – 27.06.2012г да има договор за наем с [община] на заетата от преместваемия обект площ. Представения такъв от 2002г е с ЕТ, а не с Е.-то. На следващо място, дори и да се обсъжда последващо представеното споразумение, то същото е с ЕТ и има срок на действие не повече от 6 месеца считано от 01.07.2008г /съгл. т. 3 от споразумението/. Липсва писмен договор с общината за терена относим към м. 03-м.06.2012г, а административният съд не може да позовава мотивите на съдебния си акт на

съществуващо фактическо положение, тъй като няма правомощията на общия съд да установява съществуващи облигационни фактически положения. Чл. 56 ал.5 от ЗУТ изисква като форма за сключения договор между страните – писмена такава. На следващо място, изрично в чл. 56 ал.2 от ЗУТ е изписано, че при общински имот, за да се издаде разрешение за поставяне на преместваем обект, следва да се представи схема, одобрена от главния архитект. Представените по настоящото дело разрешение за ползване на магазин – л. 23 по делото от 16.05.2002г и виза за проектиране - монтаж на навес са неотнормирани към настоящото производство, доколкото не касаят процесния обект. Що се касае до разрешение за монтаж № 3/28.02.2003г – л. 11 по адм.д. № 10163/2012г, същото касае павилион в УПИ III - 125, кв. 4, м. „Кокалянски ханчета”. На първо място обаче според съда следва да се обърне внимание, че това разрешение от 2003г се позовава на договора за наем от 2002г с ЕТ. На следващо място, самият жалбоподател е представил като доказателство по делото споразумението между ЕТ и кмета на район П., в което в т. 4 изрично се посочва, че в случай, че до 31.12.2008г, не се проведе конкурс и не е налице действаща наредба на СОС, регламентираща дейността по поставяне на преместваемите обекти, район П. ще предприеме действия по отстраняване на конкретното преместваемо съоръжение, като срокът на споразумението е до влизане в сила на същата наредба, **но не повече от 6 месеца, считано от 01.07.2008г.** Липсват писмени доказателства след тази дата, които да установяват воля на страните за отдаване под наем на процесните 30 кв.м. общинска земя за поставяне на преместваем обект- павилион в процесното УПИ. На следващо място, съдът споделя становището на ответника, че към цитираното разрешение от 2003г не е представена схема, одобрена от главния архитект на общината. Доколкото така представеното разрешение за монтаж обаче е от 2003г и е въз основа на договор за наем от 2002г с друго лице, както и доколкото и последното споразумение между тези страни е с отдавна изтекъл срок на действие в писмена форма, стои и въпроса доколко не е отпаднало основанието за поставяне на този обект.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваната заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон и жалбоподателят в производството не представя писмени доказателства, които да оборят констатациите на органа . Ответникът не представя писмен договор за наем между Е.-то и общината за процесната земя, върху която е поставен обекта, действащ към м.03-м.06.2012г, както и разрешение за поставяне на същият преместваем обект, издадено въз основа на одобрена схема на главния архитект на общината. Представеното такова по делото от 2003г според съда се базира на договор за наем с друго лице с изтекъл срок , поради което се базира на отпаднало основание и към него не е представена нужната одобрена схема.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия състав приема, че обжалваният административен акт - заповед № РД – 18 – 177 /27.06.2012г на директор на Дирекция „Общински строителен контрол” е издаден от компетентен орган, във валидна писмена форма, при спазване на процедурата по издаването му и при правилно приложение на материалния закон, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, АССГ в настоящия състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] чрез управителя Д. И. срещу заповед № РД – 18 – 177 /27.06.2012г на директор на Дирекция „Общински строителен контрол”.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: